

# Égi zsebóra

Ha felpattan a nappal nikkeles  
hátlapja, és elénk tárul az égi  
zsebóra: csillag-fogaskerekek,  
tejút-rugók villódnak; s nézi, nézi

az Órásmester, felcsippentve, mint  
lupét, a Holdat; s én is idelenn  
találgatom - mért késik vagy siet?  
Mint hidegben a sínek, a Jelen

miért húzódik össze, míg a Múlt  
habzó teje a lábából kifut,  
és rákozmal a Jövő plattnijára, –  
kapargathatod késsel is, hiába.

Felpattintja a nappal nikkeles  
hátlapját Isten, kezébe veszi  
a kronométert, piszkálgatja, majd  
fejét csóválja, és zsebre teszi.

S a dohánymorzsák, a pipaparázs-  
égette fekete lyukak között  
ketyeg a Menny, s ide-oda gurul  
Jézuska üveggolyója: a Föld.

(A Baka István művei. Versek című kötetből.)

← [Előző oldal](#) → [Következő oldal](#)